

léséhez hasonlóan. Ezek értéke későbbi időben látszik majd meg tisztán. Fontos volna, hogy különösen hazai észleletek gyűljenek nagy tömegben. Weszely Ödön «*Háborús pedagógia*» c. cikke (1914, 52. sz.) rámutat arra, hogy «a háború hatása alatt fölhangzó követelmények között vannak nagy általánosságok és konkrét részletek»; a háború után «a pedagógia ethikai ideáljai változatlanok maradnak, de megváltozhatnak a konkrét feladatok, a kultúrpolitika, módosulhat iskolaszervezetünk s javulhat módszerünk.» «Sajnos — úgymond — hogy a kultúrpolitika nagy kérdéseivel igazi hivatottsággal oly kevesen foglalkoznak; de ép annyira sajnós, hogy majdnem mindenki hivatottnak tartja magát arra, hogy ezekhez a kérdésekhez hozzászóljon. Pedagógusaink nagy része inkább kultúrpolitikával foglalkozik, mint pedagógiával s tanügyi lapjaink is gyakrabban foglalkoznak a legnagyobb kérdésekkel, mint konkrét feladatok vizsgálatával.»

Országos Középiskolai Tanáregyesületi Közlöny (48 évf., 1—2., 3., 4., 5. sz.). Új szerkesztője (Ady Lajos) a folyóirat feladatát abban látja, hogy «a szaktudományok helyett a középiskola és a tanári rend közeli, egészen sajátos érdekeit szolgálja minden erejével» s tanulmányaival a középiskolai módszertani irodalom hiányait igyekezzék pótolni. Ezt a törekvést a munka-megosztás elve indokolja s így az O. K. T. K. a maga fejlődése útján az épen szükséges lépést teszi meg. — E számokban vitára adott alkalmat Bleyer Jakabnak «A monarchia» c. cikke politikai vonatkozása miatt. Ha abból indulunk ki, hogy nemzeti tudatosságra kell nevelnünk, tehát az oktatás anyagának megállapításában a nemzet helyzete is irányadó, akkor egyetérthetünk abban, hogy a mainál nagyobb helyet kell juttatnunk a hazai nemzetiségekről való tájékoztatásnak és hogy hazánknak Ausztriával való kapcsolata szintén ró az iskolára feladatokat éppen nemzeti szempontból. Arról lehet már most termékeny vita: *miként* teljesedhetnek ezek a követelmények. Bizonyos, hogy nem leszünk iskoláinkban az «összbirodalom» szolgálói, de törekedhetünk arra, hogy az adott helyzetet alaposabban megérttessük ifjainkkal. — Kallós Ede a mai háborúnak a történettanításban való értékesítésére ad útmutatást; a múlt és a jelen eseményei kölcsönösen segítik egymás megértését; a tanítás erre törekedjék s ne szenvedélykeltésre.

Protestáns Szemle (26. évf., 9—10. sz.). A vallástanítás problémájáról ír Imre Lajos hosszabb, összefoglaló, polemikus irodalmi szemlét. Eredménye ez: a vallás az iskolából ki nem zárható; a vallástanításra az állami felügyelet kiterjesztendő; anyagát az egyházak magok állítsák össze és a vallástanítást a magok szerveivel ellenőrizték; ez azonban nem jelenti azt, hogy a vallástanítás az egyház szolgáltatásában álljon; az egyházi nevelés kat'exochen megnyilvánulása